

стінками відриву; тіла давніших зсувів і їхні виположені стінки відриву; “п'яний ліс”, який свідчить про повільне зсування (рис. 1). Розміри зсувних ділянок досягають по висоті від 2–3 до 6–7 і навіть 10 м (на березі ставу), а довжина цих ділянок 50–60 м. Висота чітко виражених прямовисних стінок відриву окремих зсувів становить 1–2 м, а їхня довжина – 10–12 м. За винятком зсуву у пісках на березі ставу, решта – принаймні, за наявними відслоненнями – розвинулися головню у лесах. Зсуви найчастіше нищать доріжки і стежки як на схилах, так і в днищах балок.

Таким чином, не варто недооцінювати інтенсивність зсувів на природно-заповідних територіях у містах та повернутися до регулярного моніторингу цих процесів, оскільки вони такі створюють небезпеку для належного функціонування вказаних територій.

Література:

1. Доповідь про стан навколишнього природного середовища в Чернігівській області за 2016 р. – Чернігів: Департамент екології та природних ресурсів Чернігівської облдержадміністрації, 2017. – 277 с.

2. Інформаційний щорічник щодо активізації небезпечних екзогенних геологічних процесів за даними моніторингу ЕГП. – Київ: Державна служба геології та надр України, Державне науково-виробниче підприємство “Державний інформаційний геологічний фонд України”, 2017. – 100 с.

3. На межі існування: аномальна злива зіпсувала історичну зону стародавнього Чернігова; код доступу: <https://www.5.ua/regiony/na-mezhi-isnuvannia-anomalna-zlyva-zipsuvala-istorychnu-zonu-starodavnoho-chernihova-172788.html> (дата публікації 02.07.2018 11:53) [Електронний ресурс].

4. Природно-заповідний фонд Чернігівської області / Програма розвитку ООН в Україні, Clima East: збереження і стале використання торфовищ. – Чернігів, 2016. – 208 с.

ПРОБЛЕМИ ІНТЕГРАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ В ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР

Колісник О. В., студентка 6 курсу факультету Менеджменту
Новікова М. Н., д-р екон. наук, проф., зав. каф. МіПА

*Харківський національний університет міського господарства
імені О.М.Бекетова*

Глобальні інтеграційні процеси сучасного світу – об’єктивна тенденція розвитку всіх сфер суспільного життя. Вони охопили суспільне виробництво, культуру, духовне життя, освітню та наукову сферу, ставши визначальними факторами формування способу та якості життя усього світу та окремих державно-організованих суспільств.

Процеси європейської інтеграції охоплюють дедалі більше сфер життєдіяльності, у тому числі вищу освіту. Україна чітко визначила орієнтир на входження до освітнього й наукового простору Європи, здійснює модернізацію

освітньої діяльності в контексті європейських вимог, працює над практичним приєднанням до Болонського процесу.

Європейська інтеграція суттєво впливає на розвиток освітньої діяльності в Україні. Входження України в цивілізоване світове співтовариство неможливе без структурної реформи національної системи вищої освіти, спрямованої на збереження мобільності, сприяння працевлаштуванню випускників на внутрішньому та зовнішньому ринках праці в умовах високої конкурентності.

Метою модернізації вищої освіти в Україні є створення такої моделі освітнього процесу, в якій би оптимально поєдналися кращі вітчизняні й зарубіжні традиції. Поєднання гуманістичних традицій української педагогіки та зарубіжного досвіду виховання особистості, здатної до активних самостійних дій, дозволить створити динамічну, мобільну, конкурентоспроможну модель освітньої системи.

Ніколи ще проблема якості освіти в Україні не мала такого важливого ідеологічного, соціального, економічного і технічного значення, як у теперішній час. Зазначене визначає систему пріоритетів, що мають бути реалізовані, а саме:

- ✓ можливість здобуття якісної освіти для кожної людини незалежно від її економічного становища, віку, статі та місця проживання;
- ✓ відповідність вітчизняної освіти світовим стандартам і вимогам;
- ✓ забезпечення підтримки навчання кращої молоді в найбільш авторитетних навчальних закладах не лише України, а й світу для отримання сучасного рівня освіти та використання своїх знань для розвитку держави;
- ✓ надання знань, навичок і компетенцій, необхідних для відповідальних громадян, які знають свої права й обов'язки, здатні до успішної економічної діяльності.

Інтеграція в європейській освітній простір потребує вироблення і впровадження нових підходів, серед яких:

- ✓ творче використання досвіду сусідніх з Україною держав членів ЄС;
- ✓ адаптування законодавства України до вимог Болонського процесу;
- ✓ спільна підготовка фахівців у європейських вузах та обмін випускниками;
- ✓ вирішення проблем юридичного визнання дипломів українських вузів у країнах ЄС;
- ✓ створення умов для закріплення фахівців, що закінчують навчання;
- ✓ недопущення «відтоку мізків» з нашої держави;
- ✓ підготовка фахівців, спроможних захистити інтереси України у жорстких умовах світової конкуренції, враховуючи членство в СОТ та інші виклики.

Реформування та вдосконалення системи освіти і навчання та діяльність у напрямі наближення до стандартів і практики ЄС передбачає:

- ✓ Працювати у напрямі зближення стандартів вищої освіти шляхом реалізації заходів, які дозволять Україні приєднатися до Болонського процесу;

- ✓ Залучити представників заінтересованих громадських кіл та соціальних партнерів до участі у реформі системи вищої освіти та професійної освіти;
- ✓ Вирішити питання, пов'язані з процедурами акредитації та ліцензування;
- ✓ Створити кафедри європейських студій та європейського права через Програму Жан Моне та підтримувати можливості навчання молодих науковців;
- ✓ Розширення співробітництва у сфері освіти, стажувань та молоді;
- ✓ Започаткувати політичний діалог між Україною та ЄС у сфері освіти та навчання;
- ✓ Розширити молодіжні обміни та співробітництво у сфері неформальної освіти молоді та сприяти розвитку міжкультурного діалогу.

Українська освітня система поки що мало придатна для того, щоб готувати освічені і кваліфіковані кадри для сучасного ринку праці. Вирішення цієї проблеми вимагає серйозних змін в підходах до навчання, структури і змісту навчального процесу, мотивованого навчання студентів і, врешті-решт, відповідність здобутих студентами знань до попиту з боку роботодавців.

Література:

1. Беззубко Л.В., Черниш О. І., Соколова Л. С. Розвиток системи освіти у сучасних умовах. - Макіївка, 2005. - С 132.
2. Інтеграція в європейський освітній простір: здобутки, проблеми, перспективи: Монографія / За заг. ред. Ф.Г. Ващука. – Ужгород: ЗакДУ, 2011. – 560 с. – (Серія «Євроінтеграція: український вимір»; Вип. 16).
3. Головка Б. А., Сагалаков Б. Ф., Горбачик А. П., Платоненко О.Ю., Нахабич М. А. Реформування вищої освіти у процесі демократизації українського суспільства. - К.: ВПЦ "Київський ун-т", 2004. - С. 220.

СУЧАСНИЙ СТАН І ПРОБЛЕМИ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ В УКРАЇНІ

Кононенко А. І., студентка 6-го курсу факультету Економіки та підприємництва

Димченко О. В., д-р екон. наук, проф., зав. каф. Економіки підприємств, бізнес-адміністрування та регіонального розвитку

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Галузь легкої промисловості – це важливий сегмент виробничого комплексу України, що забезпечує значні надходження до бюджету. За рівнем розвитку легкої промисловості можна визначити не тільки економічну позицію, а й загальний імідж країни у системі світового господарства. За думкою міжнародних експертів, українська легка промисловість має великий потенціал розвитку, бо ще з давніх часів Україна займала провідну позицію у виробництві